

มองกลับมุม

Exchanged Toxition

เลขหนังสือ.....
เลขทะเบียน 49363
วัน, เดือน, ปี 20 ก.พ. 2547

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์เฉชา วราชน)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจมา คำโสภี)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อดิศา จันทร์เพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์เฉชา วราชน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	มองกลับมุม Exchanged Toxition
ชื่อ	นายวัชรระ หวลภิรมย์
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2545
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์เดชา วราขาน

บทคัดย่อ

นับตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ มนุษย์ได้มีความผูกพันกับสัตว์ในฐานะสัตว์เลี้ยง ซึ่งโดยธรรมชาติที่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน แต่ในปัจจุบัน สังคมเมืองได้เจริญขึ้น มนุษย์ได้อยู่ร่วมกันเป็นเมืองใหญ่ความเปลี่ยนแปลงของมนุษย์เริ่มเกิดขึ้น สัตว์บางชนิดก็เปลี่ยนแปลงความเป็นอยู่คู่กับมนุษย์ และสัตว์บางชนิดก็ยังคงต้องดิ้นรนเพื่อที่จะอยู่กับธรรมชาติเช่นเดิม แต่สังคมเมืองในสภาวะปัจจุบัน ที่ผู้คนต้องดิ้นรนเพื่อที่จะอยู่รอดในสังคม มนุษย์บางกลุ่มก็มีค่านิยมในการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ เพื่อทดแทนความรู้สึกที่ขาดหายไป รู้สึกอ้างว้าง เหงา เศร้า และโดดเดี่ยว จึงได้ทดแทนความรู้สึกด้วยการนำสัตว์ต่าง ๆ มาเลี้ยงจึงเป็นค่านิยมในสังคมมนุษย์บางกลุ่มก่อให้เกิดความต้องการที่จะเลี้ยงสัตว์เลี้ยง จึงทำให้สัตว์เลี้ยงถูกกักขัง ถูกจำกัดพื้นที่โดยขาดอิสระภาพ จากประสบการณ์และจากข่าวที่พบเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์รายวันที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ในสังคมที่ถูกทอดทิ้ง ถูกกักขัง ถูกทรมาน ทั้งหมดทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกความคิดในแง่ลบที่กลับกัน ให้ผู้คนถูกเลี้ยงแบบสัตว์มาเป็นเนื้อหาในผลงาน ในรูปแบบเหมือนจริงผ่านกระบวนการทางศิลปะด้วยเทคนิคและวิธีการภาพพิมพ์โลหะ (Etching) ซึ่งแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับการกักขังคนแทนสัตว์ โดยการสร้างภาพ (Sketch) ที่แสดงถึงผู้คนจำนวนมาก ที่ถูกกักกันภายใต้กรงขัง ที่จำกัดอิสระภาพ แสดงให้เห็นเห็นถึงท่าทางและอริยาบทของมนุษย์ที่มีความกดดันภายในเนื้อที่แคบ ๆ แออัด โดยมีการพัฒนาในแบบภาพร่างขึ้น 4 ชุด และเลือกในการสร้างเป็นผลงานจริง 4 ชิ้น ในการทำงานของข้าพเจ้าจะมีการวิเคราะห์ถึงปัญหาในการแสดงออกของผลงานแต่ละชุดที่จะไปได้รับเลือกออกมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เมื่อจบในชุดที่ 1 ก็จะมีชุดต่อไปจนครบทุกชุด การวิเคราะห์ผลงานจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้หลักเกณฑ์ทางทัศนธาตุ เป็นตัวกำหนดให้การพัฒนางานไปสู่จุดมุ่งหมายที่สำเร็จทั้งในด้านเนื้อหาและรูปทรง

ข้าพเจ้ารู้สึกและตระหนักดีว่าการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปกรรมเป็นสิ่งหนึ่งที่จะสามารถสื่อถึงเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการเสนอได้อย่างดี ดังนั้นในผลงานข้าพเจ้าจึงสามารถแสดงทัศนคติ โดยผ่านแนวความคิด กระบวนการสร้างสรรค์ ตลอดจนมีการพัฒนาการแก้ปัญหา ระหว่างปฏิบัติจนผลงานสำเร็จได้ด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับการชี้แนะและได้รับความรู้จากคณาจารย์ภาควิชาวิจิตรศิลป์ จึงขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน และโดยเฉพาะรองศาสตราจารย์เดชา วราขุน ที่ได้ให้คำปรึกษาใกล้ชิดด้วยดีตลอดแก่ข้าพเจ้า และใน ส่วนหนึ่งของชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าระลึกถึงบุญคุณและถ้อยคำ คำสั่งสอนของบิดามารดา ที่คอยอบรมสั่งสอน ให้กำลังใจเสมอมา นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือด้วยดีจากญาติมิตร เพื่อน พี่ๆ น้องๆ ที่ช่วยให้ได้รับความสำเร็จในครั้งนี้ จึงขอขอบคุณมา ณ. ที่นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	ค
	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	3
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	8
แนวความคิดสร้างสรรค์	12
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	13
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	13
กระบวนการสร้างงาน (ภาพพิมพ์)	23
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	27
การจัดองค์ประกอบ	34
5 บทสรุป	37
บรรณานุกรม	38
ผลงานศิลปะ	39 – 42
ประวัติผู้เขียน	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สิ่งที่ข้าพเจ้าจำความได้หลังจากที่ได้รู้จักใบหน้าของพ่อ แม่ น้อง ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รู้จักและคุ้นเคยคือสัตว์เลี้ยง หลายชนิดที่มีอยู่ในครอบครัวของข้าพเจ้า เช่น สุนัข ชะนี เขี้ยว ห่าน อีกา อีเหิน ฯลฯ พวกมันได้อยู่ในความทรงจำตั้งแต่ในวัยเด็กจนเติบโตมาด้วยกัน และในขณะเดียวกันที่ครอบครัวเราได้ให้ความรักกับพวกมัน จนสุดท้าย พวกมันได้ล้มหายตายจากไป ในสถานที่อยู่ที่ครอบครัวข้าพเจ้าโยกย้ายเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าได้อาศัยอยู่ในเมืองหลวง ข้าพเจ้าเห็นคนที่นำช้าง เข้ามาหากินเมืองใหญ่ ช้างบางตัวท้อง ช้างบางตัวมาเลี้ยงลูก อยู่ริมถนน ช้างต้องติดไฟกระพริบ ต้องติดที่สะท้อนแสงต่างๆ การขายสัตว์เลี้ยงต่างๆ ที่ต้องขังในจำนวนมาก ในพื้นที่ ที่จำกัด เช่น งูที่อยู่ในถุง กระสอบใบหนึ่งมีอยู่ร้อยกว่าตัว กิ้งก่าที่อยู่ในกล่องใบเล็กๆ หลายตัว และปลาที่นำไปเป็นเหยื่อ ใส่อยู่ในกระป๋องสีดำที่เต็มไปด้วยปลาจนแทบไม่มีน้ำ แล้วเทขายให้ลูกค้าเหมือนกับหินและทราย สัตว์เลี้ยงที่ถูกกักขังถูกเลี้ยงอยู่ตามบ้านอย่างโดดเดี่ยว มนุษย์บางคนเห็นสัตว์เลี้ยงของตน แก้วดวง หูตาฝ้าฝางหมดประโยชน์ หมดความน่ารักก็เลือกไล่ไล่ส่ง เอาไปปล่อยวัดบ้างหละ ทั้งตามข้างถนนบ้างหละ ที่ดีหน่อยก็ทนเลี้ยงกับบ้านแต่ไม่สนใจใยดี ปล่อยให้อยู่ตามยถากรรม จนมันอ่อนแอล้มป่วยลง รอที่จะจากโลกนี้ไปอย่างทรมาน รวมทั้งได้อ่านจากข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ตลอดเวลา

ตัวอย่างข่าว หน้า 1 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐในวันที่ 31 มีนาคม 2545 ได้พาดหัวข่าวว่า “พุทธมณฑลทำพิธีตบะรูเตาสุนัขขังลี้มปล่อยตายเอง”¹ ช้างในเนื้อหาของข่าวได้เขียนว่า แก้ปัญหาเพนพ่านคนทอดทิ้งเพียงเจ้าตูบอยู่น่าเวทนาเจ้าหน้าที่ไม่มีงบประมาณดูแลกรรมของหมาจรจัดที่พุทธมณฑล ถูกจับมาปล่อยเกาะกลางน้ำลี้มรั้วขังลี้มกว่าร้อยตัว แต่ละตัวเป็นซี่เรือนผอมโซอด ๆ อยาก ๆ นอนรอวันตายอย่างน่าเวทนา ชาวบ้านตั้งฉายาว่า “ เกาะหมา ” เป็นคุกกของเจ้าตูบที่ถูกคนเอามาปล่อยทิ้งต้องอดข้าวตายวันละ 1 – 2 ตัว เจ้าหน้าที่ยอมรับว่าไม่มีงบประมาณดูแลดีกว่านี้บางวันโชคดีผู้ใจบุญมาให้ข้าวปลาอาหาร แต่ก็ไม่พอเพียง คุณเข้มห้ามนำสุนัขเข้าไปในพุทธมณฑล ยังมีคนฝ่าฝืน เผยยังมีอีก 200 ตัวที่ต้องตามจับมาขังเกาะเพราะกลัวไปเผยแพร่เชื้อ กัดคนอื่น ชีวิตแร้นทศของเหล่าสุนัขจรจัดที่ถูกนำไปขังรวมบนเกาะรอความตายอย่างน่าสงสารเป็เผยเมื่อ

¹หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 31 มีนาคม 2545 . หน้า 1

วันที่ 31 มีนา ผู้สื่อข่าวได้รับแจ้งจากประชาชนที่เข้าไปพักผ่อนที่พุทธมณฑล จ. นครปฐม ว่าทางเจ้าหน้าที่ที่พุทธมณฑลได้นำสุนัขจรจัดที่มีคนนำมาปล่อยจำนวนมากไปซึ่งรวมอยู่บนเกาะให้อดอยากเป็นที่น่าเวทนา จึงเดินไปตรวจสอบได้พบกับสภาพสลดใจเมื่อเหล่าบันดาสุนัขจรจัดกว่าร้อยตัวถูกนำไปซึ่งรวมกันอยู่บนเกาะกลางน้ำ ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า เกาะหมา เป็นเกาะรูปร่างกลมมีเนื้อที่ประมาณ 1 ไร่ครึ่ง มีสะพานข้ามมาที่ฝั่ง เข้าออกได้เพียงทางเดียว โดยสะพานดังกล่าวมีประตูไม้กั้นอยู่ นอกจากนี้ยังมีรั้วไม้สูงประมาณ 1.20 เมตร กั้นอยู่รอบเกาะทันทีที่ผู้สื่อข่าวได้เดินขึ้นสะพานเข้าไปใกล้ บรรดาสุนัขเหล่านั้นต่างส่งเสียงร้องเห่ากันดังระระม บางตัวก็วิ่งเข้ามากระดิกหางส่งสายตาเป็นมิตรเพื่อขออาหารแต่สุนัขทุกตัวไม่สามารถหนีเล็ดรอดออกมาได้เพราะมีประตูและรั้วกั้นอยู่เท่าที่สังเกตพบว่าแต่ละตัวอยู่ในสภาพผอมโซซีซีเรื้อน เนื้อตัวมอมแมม นิ่ง ๆ นอน ๆ อยู่บนพื้นท่ามกลางแสงแดดที่ร้อนระอุ บางส่วนก็หลบมุมอยู่ใต้ต้นไม้ที่มีอยู่เพียงไม่กี่ต้น สุนัขที่หิวน้ำก็ไม่สามารถลงไปกินน้ำได้เนื่องจากมีรั้วล้อมกั้นอยู่ แต่เนื่องจากสถานที่ดังกล่าวกว้างใหญ่ยังมีคนเอาสุนัขจรจัดที่คนเอามาปล่อยอีก 200 ตัว ยังไม่ถูกจับมาที่เกาะแห่งนี้

ภาพของสิ่งมีชีวิตที่ถูกทอดทิ้ง ทรมาน ในสภาพถูกกักขัง อดอาหารเป็นโรคตายทั้งหมดทำให้เกิดความรู้สึกสะเทือนใจ ข้าพเจ้ามองย้อนกลับไปถ้ามนุษย์อย่างเราต้องมีสภาพอย่างพวกมันบ้างจะรู้สึกอย่างไร

ความสำคัญของการ

งานศิลปะนิพนธ์ชุดมองมุมกลับนี้ ต้องการแสดงออกถึงพฤติกรรมการประชดประชัน และเสียดสีพฤติกรรมของคนที่ยึดมั่นถือมั่นโดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม

เนื้อหาเป็นการสะท้อนถึงสิ่งมีชีวิตที่ ถูกกักขัง ถูกทอดทิ้ง ทรมาน ตาย ในสภาพที่ขาดอิสรภาพตามสังคัมเมือง เพราะความรักความต้องการค่านิยมความสวย ความงาม และแฟชั่น เป็นหลักที่ก่อให้เกิดการกักขังการจำกัดพื้นที่ ให้อยู่อย่างโดดเดี่ยวของสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ

งานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการประชดประชัน เสียดสี และถากถางพฤติกรรมของคนกับสัตว์เลี้ยงในมุมที่กลับกัน ให้คนมาถูกกักขังเหมือนสัตว์บ้างจะได้รับความรู้สึกอย่างไร งานชุดนี้เป็นผลงานภาพพิมพ์ เพื่อสะท้อนให้สังคมไทยเห็นคุณค่าของสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต

วัตถุประสงค์ของการ

1. เพื่อสะท้อนให้สังคมไทย ตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อให้มนุษย์ตระหนักถึงคุณค่าของความรัก ความต้องการ ไม่ใช่การเข้าซื้อหรือความต้องการแบบชั่วคราวครั้งชั่วคราว
3. เพื่อให้มนุษย์ตระหนักถึงอิสรภาพและการกักขังของสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต

ขอบเขตของโครงการ

1. เนื้อหา

งานศิลปนิพนธ์ ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวของการกักขัง ถูกทอดทิ้ง ทรมาน สัญลักษณ์ของพื้นที่ที่จำกัด กล้อง กรงและตาข่ายมาตัดต่อเป็นมุมมองของคนและสัตว์เลี้ยง เป็นการแสดงออกโดยมองผ่านมุมมองที่กลับกัน

2. แนวทางสร้างสรรค์

งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการจัดองค์ประกอบ แบบขาวเทาดำ เป็นรูปแบบเหมือนจริง (realistic)

3. กรรมวิธี

งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ผ่านกระบวนการภาพพิมพ์โลหะกัดกรด (Etching) นำแผ่นทองแดงที่เตรียมไว้มาขัดพื้นผิวด้วยกระดาษทรายขัดเหล็ก เบอร์ 1000-1200 เพื่อล้างคราบ แลคเกอร์ที่ติดอยู่บนแผ่นทองแดง ทิ้งไว้ให้แห้งแล้วนำมาทาน้ำยาวานิชดำ แล้วนำมาร่างแบบลงบนแผ่นโลหะ ได้ตามแบบภาพร่างแล้วนำไปกัดกรดในอัตราส่วน 1:2 น้ำกรด 1 กิโลกรัม : น้ำ 2 ลิตร

4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น

4.1 ขนาด.....80X95เซนติเมตร (2 มิติ)

4.2 ขนาด.....105X120เซนติเมตร (2 มิติ)

4.3 ขนาด.....100X100เซนติเมตร (2 มิติ)

4.4 ขนาด.....100X100.....เซนติเมตร (2 มิติ)

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา...จากการที่ข้าพเจ้าซึ่งเคยมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด ข้าพเจ้าได้เข้ามาดำรงชีวิตในเมืองหลวง ความเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ ที่นำไปสู่ระบบอุตสาหกรรม ประกอบด้วยกลุ่มคนหลายชนชั้น หลายวัฒนธรรม เชื้อชาติ ภาษา และพื้นฐานครอบครัวที่แตกต่างกัน ทำให้คนบางกลุ่มต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดและมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว เพื่อตอบสนองความต้องการของตัวเองเป็นหลักก่อให้เกิดความกดดันโดดเดี่ยว แอบซ่อนอยู่ภายใน จึงต้องการทดแทนสิ่งที่ขาดหายไปโดยการนำสัตว์มาเลี้ยง แต่คนบางกลุ่มบางคนกลับไม่ใช่มิตรแท้ของพวกเขา มนุษย์บางคนเห็นสัตว์เลี้ยงเหล่านั้นหมดประโยชน์หมดความน่ารักก็เลือกไล่ส่งมันเอาไปปล่อยบ้าง หรือทอดทิ้ง ที่ดินน้อยก็ทนเลี้ยงหรือปล่อยให้อยู่ตามยถากรรม จนมันอ่อนแอล้มป่วยลงรอที่จะจากโลกนี้ไปอย่างน่าเวทนา

จากข่าวที่พบเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับลงวันที่ 31 มีนาคม 2545 ลงข่าวถึงสภาพที่กักขังสุนัขจรจัดที่พุทธมณฑล เนื้อหาตอนหนึ่งเขียนไว้ว่า

รอวันตาย... บริเวณเกาะกลางน้ำภายในพุทธมณฑล

“ซึ่งปัจจุบันกลายเป็นสถานที่กักขังสุนัขจรจัดนับร้อยตัวที่มีผู้มาปล่อยทิ้งไว้ โดยมีรั้วกันมิดชิดเพื่อป้องกันไม่ให้สุนัขจรจัดเหล่านี้ออกมาสร้างความรำคาญกับผู้ที่มาเที่ยว และเพื่อไม่ให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่งามต่อสถานที่ด้วย”²

² หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 31 มีนาคม 2545 . หน้า 1

และในเนื้อหาของข่าว ปล่อยตัวนิ่มของกลางคืนป่าเขาใหญ่ ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 10 มกราคม 2545 เนื้อหาตอนหนึ่งเขียนไว้ว่า

ปล่อยตัวนิ่มของกลางคืนป่าเขาใหญ่

"เมื่อเวลา 10.30 น. วันที่ 10 ก.ค. นายศิริ หวังบุญเกิด กรรมการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาผู้แทนราษฎร พร้อมคณะ ได้เดินทางมาตรวจสอบของกลาง (ตัวนิ่ม) ที่ถูกตำรวจทางหลวงปากช่องจับได้จำนวน 558 ตัว และหาทางนำไปปล่อยสู่ธรรมชาติ โดยมีนายวิโรจน์ พิมมานโรจนากูร ผอ.ส่วนวิจัยอุทยานแห่งชาติและสัตว์ป่า กรมป่าไม้ ให้การต้อนรับ จากนั้นนำตัวนิ่มมาคัดแยกตัวที่ตายออก เสร็จแล้วนิมนต์พระสงฆ์ จากวัดคีรีวัฒน์ปากช่อง จำนวน 5 รูปมาสวดมนต์เพื่อแผ่กุศลให้กับสัตว์ที่เสียชีวิต และที่ยังมีชีวิตแต่ถูกทรมาน หลังจากเสร็จพิธี เจ้าหน้าที่ได้นำตัวนิ่มขึ้นรถบรรทุกไปปล่อยที่ป่าเขาใหญ่ 3 แห่งคือ มอสิงโต หลังโภชนาคาร และข้างสนามกอล์ฟ

ด้านนายปกรณ์ ไก่แก้ว หัวหน้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขาคอก – เขานินดาต อ.แก่งคอย จ.สระบุรี ซึ่งเป็นผู้รับของกลางตัวนิ่มไปปล่อยกล่าวว่า ตัวนิ่มทั้งหมดที่ถูกจับได้เมื่อเดือนที่แล้วถูกนำไปปล่อยในป่าเรียบร้อยแล้ว กรณีที่มีนักศึกษาไปติดตามร่องรอยแล้วไม่พบ ตนเองไม่ทราบว่า มีนักศึกษาที่ไหนมาถามหา และยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ได้ทำอย่างถูกต้องตามขั้นตอนโดยมีนักวิชาการกรมป่าไม้ มาร่วมปล่อยตัวนิ่มเข้าป่า ซึ่งเราต้องทำอย่างรวดเร็วไม่เช่นนั้น สัตว์จะตายก่อน

ส่วนที่ จ.นครพนม เมื่อช่วงกลางดึกที่ผ่านมา นายกำธร เต็มพวงศ์รักษ์ นายด่านศุลกากรนครพนมพร้อมกำลังจำนวนหนึ่ง ตรวจรถบรรทุกหกล้อยี่ห้อฮีโน่ สีขาว ทะเบียน 81-1198 สมุทรสาคร ที่จอดอยู่ฝั่งแม่น้ำโขง บริเวณบ้านโพธิ์มีชัย อ.บ้านแพง เนื่องจากได้รับรายงานว่าจะมีการลักลอบขนตัวนิ่มไปยังฝั่งลาว ขณะเข้าตรวจค้นคนร้ายพากันวิ่งหนีไปคนละทิศละทาง ทั้งช่อง

เอกสารทุกฉบับที่ออกเผยแพร่ เนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้เป็นการคัดลอกข้อมูลจากเอกสารที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้โดยไม่มีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลางเอาไว้คือตัวนิ่มที่บรรจุอยู่ถังพลาสติก รวม 434 ตัว มูลค่าประมาณ 9 แสนบาท.”³
นอกจากนี้ก็มีข่าวเกี่ยวกับ การฉีดยาฆ่าให้กับช้างพัง ที่ลงข่าวในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 8
กรกฎาคม 2545

ฉีดยาพิษปลิดชีพ “พังคำมี” ทาสยาบ้า

“พังคำมี ช้างแก่อายุ 56 ปี ที่เจ้าของเดิมใช้งานลากไม้อย่างทารุณด้วยการให้เสพยาบ้า
ได้สิ้นลมแล้ว โดยเมื่อค่ำวันที่ 7 ก.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า น.ส. ไชโรดา ชาลวาลา เลขาธิการมูลนิธิ
เพื่อนช้าง และน.สพ.ปรีชา พวงคำ ที่ปรึกษาฝ่ายการแพทย์ โรงพยาบาลช้าง จ.ลำปาง ได้รักษา
หารือกันว่า จะฉีดยาสลบชนิดรุนแรงเข้าไปในร่างของช้างพังคำมีวัย 56 ปีให้ตาย เนื่องจากหาก
ปล่อยไว้ก็เหมือนกับเป็นการทรมานพังคำมีอย่างมาก โดยจะใช้ยาสลบฉีดเข้าไปที่ใบหูก่อน เพื่อให้
ช้างได้เกิดอาการซึม จากนั้นใช้ยาสลบชนิดรุนแรงฉีดตามเข้าไปให้พังคำมีได้หลับแล้วตายอย่าง
สงบ ซึ่งหลังจากทั้งสองและทีมสัตวแพทย์ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว จึงทำตามขั้นตอนจนกระทั่งพังคำ
มีสิ้นลมอย่างสงบ ท่ามกลางน้ำตาของทีมงานที่ตกลงตัดสินใจต้องฆ่าช้างเพื่อให้หมดทุกข์ในครั้งนี้

ทั้งนี้ เมื่อ 5 ปีก่อน ทางมูลนิธิฯ ได้ซื้อพังคำมี ในราคา 80,000 บาทมาจากเจ้าของเดิมที่ใ้
งานมันอย่างทารุณ ด้วยการให้กินยาบ้า เพื่อให้ลากไม้ได้ตลอดทั้งวัน จนกระทั่งพังคำมีเกิดป่วย
ร่างกายผอมโซ สุขภาพจิตเสีย ซัดใจง่าย รวมทั้งยังตาบอด ทางมูลนิธิฯ จึงต้องนำมาให้โรง
พยาบาลช้าง จ.ลำปาง ช่วยรักษา ซึ่งอาการของพังคำมีเริ่มดีขึ้นเรื่อย ๆ แต่มีอาการทางตับหลง
เหลืออยู่ จนกระทั่งเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา พังคำมี เริ่มไม่กินอาหาร และยังคงทนทุกข์ทรมานกับ

³ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 10 กรกฎาคม 2545 . หน้า 1

แปลที่นอนกดทับบริเวณหน้าท้องจนเป็นหนองนอก จากนั้นยังมีอาการตัววายไม่ทำงาน จึงต้องตัดสินใจฉีดยาเพื่อให้พังคามีตายไม่ให้ทรมานอย่างแสนสาหัสอีกต่อไป.”⁴

เพศำชู่ภำพรณรงค้ทำรณช้ำง

“สำนักข่าวรอยเตอร์รายงานจากเมืองซิดนีย์ประเทศออสเตรเลียเมื่อวันที่ 12 ธ.ค. แจ้งว่า องค์การเพศำ (ประชาชนเพื่อการปฏิบัติต่อสัตว์อย่างเป็นธรรม) ได้ทำทารณรงค้เพื่อเรียกร้องความสนใจจากนักท่องเที่ยวยุโรปต่างชาติ ต่อการทำทารณกรรณช้ำงในประเทศไทย (พีธี่ฝำจ้ำน) ด้วยการให้นางแบบสาวชาวออสเตรเลียชื่อ น.ส. อิมเจน ไบลีย์ เปลือยกายถ่ายภาพ ซึ่งจะเป็นภาพเดี่ยวของเธอ นั่งพับเพียบมีป้ายสีขาวเขียนข้อความว่า “ลองนึกภาพว่าจะเป็นเช่นไร หากคุณเป็นช้ำงในประเทศไทย” ปิดบริเวณลำตัว ส่วนทั้งข้อมือและข้อเท้าของเธอมือโซ่ล่ามไว้ทั้งหมดนอกจากนั้นรอบ ๆ ตัวเธอจะมีกิ่งไม้วางอยู่กับพื้นช้ำง ๆ การทารณรงค้ของกลุ่มเพศำก็เพื่อที่จะหยุดหยั่งการทำทารณช้ำงในประเทศไทย”⁵

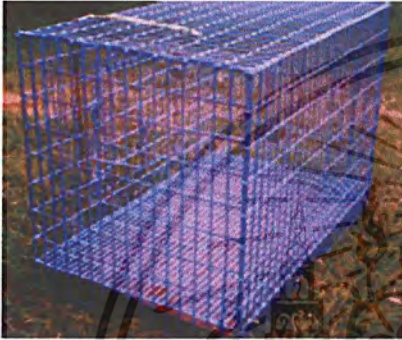
ทุกพฤติกรรมจากช้ำงต่างๆในหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน ที่ช้ำฟเจ้ำพบเห็นทั้งกับคนใกล้ตัว และกับคนในสังคมทั้งหมดล้วนก่อให้เกิดความรู้สึกสะเทือนใจ ช้ำฟเจ้ำจึงมีแนวความคิดในการมองกลับกันถ้าหากผู้คนถูกกักขังและถูกเลี้ยงดูแบบสัตว์บ้าง จะมีความรู้สึกอย่างไร

⁴ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 8 กรกฎาคม 2545 . หน้า 1

⁵ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 12 ธันวาคม 2545 . หน้า 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มาจากสิ่งแวดล้อม ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากอุปกรณ์และเครื่องมือในการเลี้ยงสัตว์จากครอบครัว และสังคมปัจจุบัน

กรงเลี้ยงสุนัข

กรงเลี้ยงนก

ลูกเปิดและลูกไก่

ลูกสุนัข

อิทธิพลที่ได้รับ

ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากศิลปินชื่อดังหลายท่าน ศิลปินใหญ่ชาวสเปนชื่อ

ปาโบล ปิกาสโซ (Pablo Picasso, 1881 – 1973) นามเต็มคือ Pablo Ruiz Y Picasso เกิดที่เมืองมะละกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินชื่อปิกัสโซ

“เกอนี่แคว” (Guernica), 1937. 11 ฟุต 5.5 นิ้ว x 25 นิ้ว 5.5 นิ้ว สมบัติของจิตรกรให้ Museum of Modern Art, New York ยืม

“ภาพ “เกอนี่แคว” (Guernica) อันมีชื่อเสียงมากที่สุดภาพหนึ่งของปิกัสโซ วาดในปี ค.ศ. 1937 สร้างขึ้นเพื่อแสดงการสนับสนุนรัฐบาลฝ่ายนิยมระบบกษัตริย์ และเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งความหฤโหดของพวกนาซีเยอรมัน ซึ่งส่งฝูงเครื่องบินทิ้งระเบิดทำลายเมืองเกอนี่แควลงอย่างย่อยยับ ภาพนี้แสดงให้เห็นครั้งแรกในงานมหกรรมของโลกที่กรุงปารีส เมื่อปี ค.ศ. 1937 โดยติดตั้งแสดงในศาลาของประเทศสเปน ภาพได้แสดงให้เห็นพวกทหารอันป่าเถื่อนและความร้ายกาจของสงคราม ปิกัสโซนำภาพัวมาเป็นสัญลักษณ์ของ “ความป่าเถื่อนและอวิชชา” ภาพนี้ เป็น “ประชาชนผู้ทุกข์ยาก” ผู้หญิงกับตะเกียงเป็น “แสงสว่างแห่งความดีและศีลธรรม” เขาใช้ภาพเป็นเครื่องมือต่อต้านความบ้าคลั่งเรื่องเชื้อชาติและสงครามของพรรคนาซีเยอรมัน เป็นปากเป็นเสียงแก่ชาวบ้านเกอนี่แควผู้นำสงสาร ผู้เสียชีวิตลงมากมายด้วยจิตใจอันเหี้ยมโหดของพวกบ้าอำนาจ และเหล่าขุนศึกผู้นิยมสงคราม”⁶

⁶ หนังสือศิลปะสมัยใหม่ กำจร สุนพงษ์ศรี . หน้า 168

“ภาพเหมือนสองภาพของ ลูเซียน ฟรอยด์ และแฟรงค์เออร์แบค”

(DOUBLE PORTRAIT OF LUCIAN FREUD AND FRANK AUERBACH), 1964

66 x 113.5 นิ้ว

ศิลปินชื่อ ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon, 1909 -)

“เกิดในเมืองดับลิน สก็อตแลนด์ ศึกษาศิลปะด้วยตัวเอง เริ่มต้นชีวิตด้วยการเป็นนักออกแบบเฟอร์นิเจอร์ และตกแต่งภายใน ในระหว่างนั้นก็ฝึกฝนวาดภาพอยู่เสมอ เบคอนก็เช่นเดียวกับศิลปินทั่วไป ก่อนจะค้นพบเอกลักษณ์ของตนเอง เขาผ่านการศึกษาศิลปะหลายลัทธิด้วยกัน ดังเช่น ในระหว่างปี ค.ศ. 1932 – 1934 เขาติดรูปแบบและความคิดของมักซ์ แอนส์ จิตรกรคนสำคัญกลุ่มเซอเรียลลิสต์ ครั้นสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้น อังกฤษถูกภัยสงครามแลเศรษฐกิจถูกคุกคามหนัก เบคอนวางมือจากการสร้างงานศิลปะชั่วคราว เพื่อไปประกอบอาชีพอื่นจนกระทั่งในปี ค.ศ. 1947 จึงหันมาทำอีก

งานของเบคอนในระยะหลังแสดงความเป็นตัวของตัวเองอย่างเด่นชัด มีแรงผลักดันภายในให้แสดงออกอย่างทารุณทางอารมณ์ดังเช่นพวกเอ็กซ์เพรสชันนิสต์ รูปคนที่ปรากฏในผลงานไม่ใช่เป็นรูปที่ชวนให้พิศวงเท่านั้น หากเป็นรูปที่แสดงถึงความเป็นมนุษย์ที่ถูกบีบคั้นอย่างรุนแรง เขาสร้างรูปทรงของคนให้ดูบิดเบี้ยวราวกับปราศจากกระดูก แขน ขา คล้ายกับถูกบิดเป็นเกลียว ผลงานของคล้ายกับมีเสียงร้องเรียกถึงกฎบางอย่าง และเป็นการต่อสู้กับสิ่งที่ไม่เสมอภาค มีผลงานหลายภาพที่เบคอนวาดเป็นรูปคนที่กำลังร้องครวญคราง ที่ปากของรูปคนนั้นเขาจะแสดงให้เห็น

เมื่อมองไปที่ผลงานของเบคอน ครั้งแรกจะพบกับภาพคน ซึ่งจัดวางองค์ประกอบขัดแย้งกับกรอบสี่เหลี่ยมของภาพ เบื้องหลังภาพส่วนมากใช้สีที่ระบายเรียบจนดูขรุขระและสงบเยือกเย็น ร่างเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของคนถูกจัดวางอยู่กลางภาพ ไม่มีการเล่นแสง เงา หรือความกลม เบคอนจะป้ายพู่กันขนาด ใหญ่เป็นร่างคน และทิ้งร่องรอยของพู่กันให้ขัดกับความเรียบของเบื้องหลัง ส่วนประกอบอื่น ๆ เขา จะใช้เส้นตรงและเส้นโค้งอย่างง่าย แสดงให้เห็นเป็นมุมห้องหรือไม้กั้นขอบเตียงหรือโต๊ะ ผลงานของ เบคอนมิได้สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องบำรุงบำเรออารมณ์ให้ส่นุกสนาน สวยงาม และเพ้อฝัน หาก เป็นสิ่งสะท้อนยุคสมัยในปัจจุบันในมุมหนึ่ง ดังเช่น ปากที่อ้าแสดงอาการร้องจนสุดขีด หรือร่างกาย ที่บิดเบี้ยวเป็นเกลียว ใบหน้าที่มีรูปทรงละอะ ทุกอย่างถูกสร้างขึ้นให้ประจักษ์เกิดขึ้นด้วยอารมณ์ รุนแรงราวพายุด้วยพู่กัน เบคอนแสดงถึงความปวดร้าวของมนุษยชาติได้อย่างดียิ่ง”⁷

“การเปลี่ยนแปลงรูปของโครงการชุดหนึ่ง หมายเลขที่ 10”
(TRANSFORMATIONS OF A SCHEME SERIES: NO 10), 1950
17 x 22.5 นิ้ว

ศิลปินชื่อโจเซฟ อัลเบอร์ส (Josef Albers, 1888 -)

“เกิดที่บอตทรอป ประเทศเยอรมนี ในปี ค.ศ. 1919 – 1920 ในระหว่างอัลเบอร์สเป็น อาจารย์ที่อยู่ในเบาเฮาส์ เขาเริ่มทดลองค้นคว้าหาเรื่องของพื้นที่ระหว่างพื้นระนาบในจิตกรรม ต่อ มาศึกษาการใช้เส้นเรขาคณิตและทัศนียวิทยาบนพื้นราบ สร้างสรรค์ผลงานตามหลักที่เรียกว่า อินทริเคซี ออฟ เพอสเพคทีฟส์ (intricacies of perspectives = ความยุ่งยากซับซ้อนทางทัศนีย ภาพ) จากหลักนี้เขาชอบใช้การเกิดขึ้นพร้อมกันสองอย่างทางทัศนียวิทยา อันเกิดจากการลวงตา ของจักษุประสาทแต่ละชั้น อัลเบอร์สทำการทดลองเกี่ยวกับภาพลวงตาไว้อย่างมาก โดยเฉพาะ เกี่ยวกับอิทธิพลของสีซึ่งมีผลต่อศิลปะอเมริกันร่วมสมัย ผลงานชุดชื่อ ฮอมมิจ ทู เดอะ สแควร์ (Homage to the Square) ซึ่งเขาทำขึ้นหลายภาพในเรื่องเดียวกันคือ เรื่องของสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด ต่าง ๆ สามหรือสี่รูป วางเรียงรายซับซ้อนกันภายในรูปสี่เหลี่ยมของกรอบภาพ เขาพัฒนาให้เห็นสี ของแต่ละรูปมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน มีอิทธิพลต่อศิลปิน อีฟ อาร์ต รุ่นต่อมาโดยตรง”⁸

⁷ หนังสือศิลปะสมัยใหม่ กำจร สุนพงษ์ศรี . หน้า 401

⁸ หนังสือศิลปะสมัยใหม่ กำจร สุนพงษ์ศรี . หน้า 406,407 วิชาศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

สังคมเมืองในสภาวะปัจจุบัน ผู้คนมีความรู้สึกอ้างอิง เหวงและโดดเดี่ยวแอบซ่อนอยู่ภายใน จึงได้ทดแทนความรู้สึกนั้นโดยการนำสัตว์ต่าง ๆ มาเลี้ยง
ข้าพเจ้ามองเห็นถึงอิสรภาพที่ขาดหายไปของทั้งคนและสัตว์ในมุมที่กลับกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเริ่มจากประสบการณ์ที่ได้รับจากข่าวสารที่ได้พบเห็นจากหนังสือพิมพ์รายวัน ถึงเนื้อหาที่เกี่ยวกับการทรมานสัตว์ ที่ถูกกักขังอย่างทารุณ ทำให้ข้าพเจ้าคิดในมุมกลับ โดยนำเอาสัญลักษณ์ของการกักขังมนุษย์แทนสัตว์ และเริ่มร่างภาพที่แสดงให้เห็นบรรยากาศของการขาดอิสระภาพ เห็นรูปทรงของคนและการกักขัง ในผลงานภาพร่างทุกชิ้นจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมุมมองให้เห็นถึงชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ กันภายในกรง จากนั้นก็ขยายภาพลงบนแม่พิมพ์โลหะและดำเนินการสร้างแม่พิมพ์ในวิธีการภาพพิมพ์โลหะจนสิ้นสุดขั้นตอนของการพิมพ์ เริ่มการทำงานพิมพ์ชิ้นใหม่ด้วยวิธีการเดิมตามต้นแบบที่ได้พัฒนาด้วยภาพร่างในวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า จึงได้แบ่งขั้นตอนของการสร้างสรรค์ออกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

- ขั้นตอนของการทำต้นแบบ(sketch)เป็นขั้นตอนที่ถ่ายทอดความคิดที่ได้รับความบันดาลใจมาแล้วถ่ายทอดให้เบิกรูปแบบเป็นผลงานต้นแบบ ซึ่งแบ่งออกเป็นชุด ๆ ได้ 4 ชุด

ภาพร่างและพัฒนาการภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

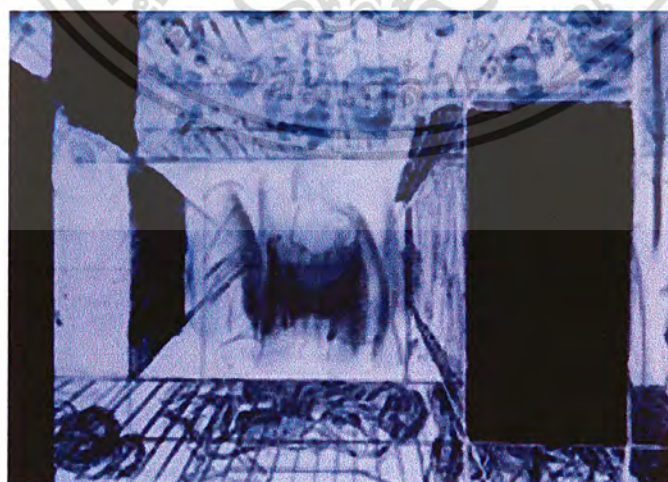

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 2

ภาพร่างขึ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

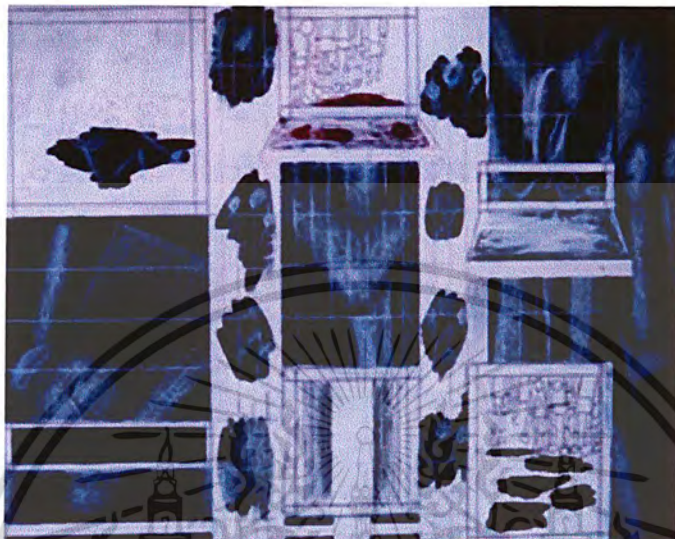
ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ในงานภาพร่างชุดที่ 1 ข้าพเจ้าใช้รูปทรงคนที่มีสัญลักษณ์ของสัตว์ต่าง ๆ มีลักษณะท่าทางที่ยืนเดินอย่างมีอิสระมาตัดต่อกับรูปทรง ของกรง ตาข่าย และอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์เลี้ยง ข้าพเจ้าใช้สีที่เป็นน้ำหมัก ขาว เทา ดำ ในการจัดองค์ประกอบให้มีความรู้สึกกลมกลืนกับความขัดแย้งของรูปทรงอย่างลงตัว

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 มาขยายในงานชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

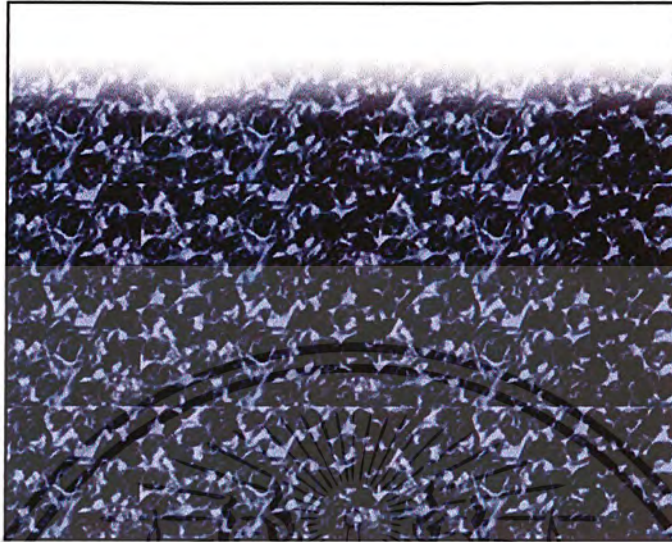

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 3

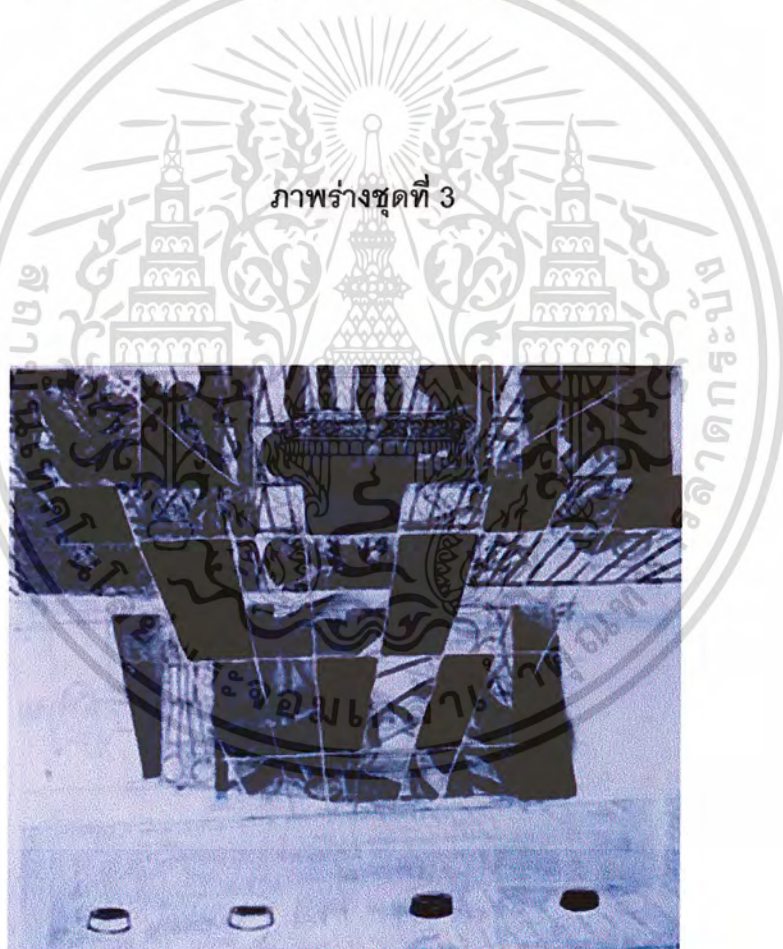
ภาพร่างขึ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงแก้ไข หรือทำซ้ำของอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ในงานภาพร่างชุดที่ 2 ข้าพเจ้าได้มีการเพิ่มรูปทรงอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ เพื่อให้เห็นถึงความรู้สึก ความรัก แบบชั่วคราวชั่วคราว ความต้องการหรือแพ้ชั้น และการแสดงออกของมนุษย์ที่ถูกกักขังด้วยท่าทางที่ทรมานทรมาน ทรมานอย่างแออัด เหมือนกับสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งด้วยจำนวนมาก ๆ ทั้งหมดเป็นการแก้ปัญหาจากงานภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 ในชุดที่ 2 มาขยายเป็นงานจริง

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 3

ในงานภาพร่างชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนแปลงรูปทรงของการกักขังให้เกิดมิติของภาพมากกว่าชุดที่ผ่านมาเพื่อแสดงอาการของมนุษย์ให้ชัดเจนด้วยเส้นที่บีบเข้าเพื่อให้ความรู้สึกแคบและแออัดมากกว่าผลงานชุดที่ผ่านมา

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 ในชุดที่ 3 มาขยายเป็นงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

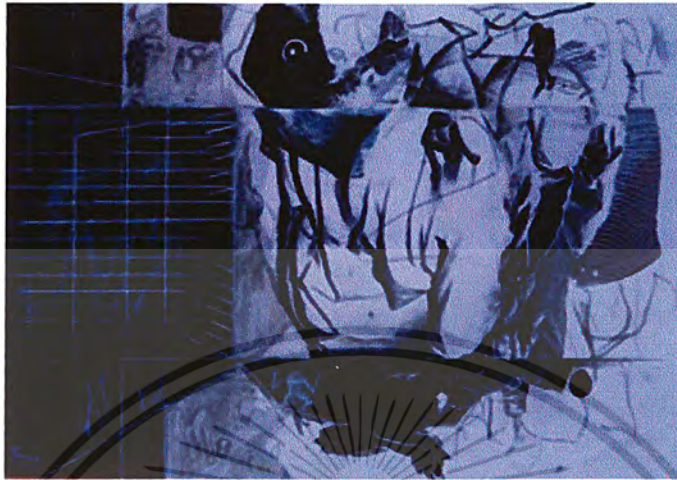

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ในงานภาพร่างชุดที่ 4 ข้าพเจ้าได้พัฒนาการจัดองค์ประกอบ แบบสองข้างเท่ากัน เพื่อให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งอย่างรุนแรงของน้ำหนักขาที่ติดกับดำ เพื่อให้เห็นความรู้สึกของคนกับสัตว์เลี้ยงอย่างชัดเจน และได้เพิ่มรูปทรงอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่มนุษย์ต้องการให้สัตว์ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน ในรูปทรงที่แปลกใหม่กว่าผลงานชุดที่ผ่านมา

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 4 ในชุดที่ 4 มาขยายเป็นงานจริง

ขั้นตอนของการสร้างสรรค์

เป็นการขยายแบบความคิดจากต้นแบบร่างให้ลงบนแผ่นแม่พิมพ์จริงที่เป็นกระบวนการของภาพพิมพ์โลหะ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเกิดเป็นผลงานจริง จึงได้อธิบายตามขั้นตอนดังนี้

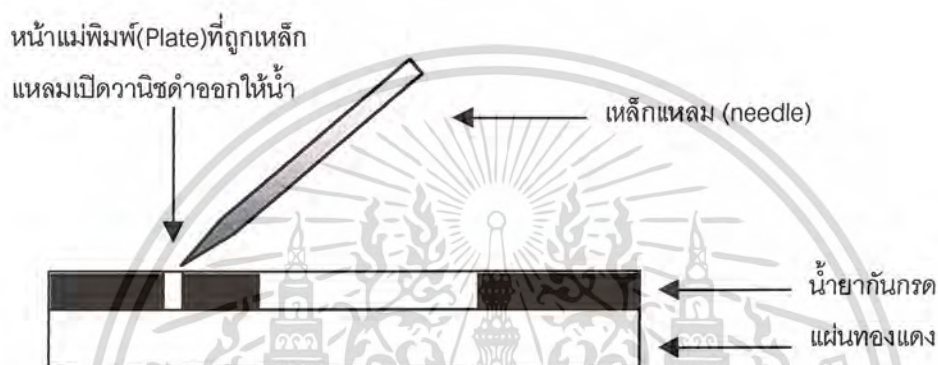
1. อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้สำหรับพิมพ์
 - แผ่นทองแดง (copper plate)
 - กรดทองแดง (sulfuric acid)
 - น้ำยากันกรด หรือวานิชดำ (black vanish)
 - เหล็กปลายแหลม (needle)
 - เหล็กชุดชาร์ป
 - ผงยางสน (red dragon)
 - หมึกพิมพ์แม่พิมพ์โลหะ
 - กระดาษพิมพ์งาน
 - ดินสอหมึกไซ (Tusch ความเข้มของดินสอหมึกไซเบอร์ 7600)
 - น้ำมันสน
 - ทินเนอร์
 - สีสเปรย์
 - น้ำ

2. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

นำแผ่นทองแดงที่เตรียมไว้มาขัดพื้นผิวด้วยกระดาษทรายขัดเหล็กเบอร์ตั้งแต่ 1000 ขึ้นไป เพื่อล้างคราบมันและแล็คเกอร์ที่ติดอยู่บนผิวของหน้าแผ่นทองแดง ทิ้งไว้ให้แห้งแล้วนำมา

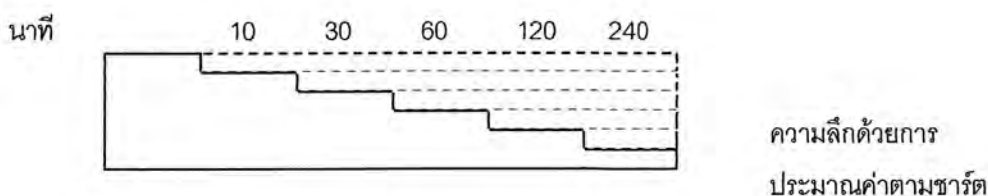
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทาด้วยน้ำยากันกรดหรือวานิชดำ แล้วนำแบบร่างมาขยายกลับด้านบนแผ่นทองแดงที่ ทาวานิชดำ เมื่อร่างแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำเหล็กปลายแหลมมาขีดตามรอยร่างที่ ร่างไว้ ให้น้ำกรดทะลุผ่านวานิชดำที่เคลือบไว้บนหน้าเพลตทองแดง แล้วนำไปแช่ลงในอ่าง กรดที่ผสมไว้ด้วยอัตรา 1 : 2 คือกรด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 2 ลิตร ตามเวลาที่พอเหมาะ

หลังจากกัดกรดได้เส้นที่ต้องการแล้ว จึงนำแผ่นทองแดงมาล้างด้วยน้ำมันสน เพื่อดูร่อง รอยที่สร้างขึ้นในครั้งแรก ต่อจากนั้นจึงสร้างพื้นผิว (texture) ที่ต้องการด้วยวิธีการบีบ (ทา วานิชดำลงบนแม่แบบลวดลาย แล้วนำไปกดลงบนแม่พิมพ์) , สเปรย์ฉีดโดยการฉีดน้ำลง บนแม่พิมพ์แล้วพ่นสเปรย์ตาม , วานิชกับน้ำ โดยการทาวานิชลงไปบนแม่พิมพ์แล้วฉีดน้ำ ตาม เมื่อได้พื้นผิวตามต้องการ ก็นำไปกัดกรดทิ้งไว้ตามเวลาที่กำหนดแล้วนำแม่พิมพ์ไป ล้างให้สะอาด

ตารางเวลาการกัดกรด

จากนั้นนำไปพิมพ์รูปเพื่อดูรายละเอียดของพื้นผิวที่สร้างไว้ ว่าได้ดังต้องการหรือไม่ ต่อ

จากนั้น นำเพลตมาโรยผงยางสน ทิ้งไว้ 30 นาที แล้วนำมาล้างบนเตา ให้ความร้อนค่อย ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละลายยางสนติดกับแผ่นทองแดง เมื่อเย็นเป็นอุณหภูมิปกติแล้วนำแม่พิมพ์มาเขียน
 น้ำหนักด้วยดินสอหมึกไซ(Tusch) หลังจากนั้นก็พิมพ์รูปตรวจดูอีกครั้ง
 การผสมกรดเพื่อกัดในเทคนิคโรยยางสน (aquatint)
 การผสมด้วยอัตรา 1 : 4 คือ กรด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 4 ลิตร
 ชาร์ตค่าน้ำหนักอควาทินท์

นาทื 0.00 0.10 1 3 7 16 32

เมื่อดูภาพรวมแล้วนำแผ่นกระดาษที่พิมพ์เสร็จแล้ว มาถ่ายทอดลงบนเพลตแผ่นใหญ่เพื่อ
 สร้างเพลตสี ใช้วิธีการและขั้นตอนเดียวกับเพลตแรก (เพลตขาวดำ) เมื่อทำครบทุกชั้น
 ตอนแล้วก็จะได้เพลตที่พร้อมพิมพ์

ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์ ก่อนพิมพ์ และกระดาษพิมพ์

1. อัดหมึกสีลงบนแม่พิมพ์สี แล้วขีดหมึกบนผิวหน้าแม่พิมพ์ ด้วยกระดาษลอกลายจน
 สะอาด พักแม่พิมพ์สีไว้แล้วจึงอัดหมึกดำลงบนแม่พิมพ์ขาวดำ ทำความสะอาดในวิธี
 เดียวกัน
2. เตรียมกระดาษที่จะพิมพ์ โดยการฉีดสเปรย์น้ำใช้ชุ่มทั้ง 2 ด้าน แล้วจึงขับน้ำออกด้วย
 กระดาษ
 ปรูฟแล้วห่อหุ้มด้วยแผ่นพลาสติกที่เตรียมไว้
3. ขั้นตอนการพิมพ์
 1. นำกระดาษปรูฟรองด้านล่างเพื่อกันงานพิมพ์เปื้อน หยางแม่พิมพ์สีที่เตรียมไว้แล้ววาง
 บนกระดาษ ปรูฟ นำกระดาษที่จะพิมพ์วางลงบนแม่สี แล้วปิดด้วยกระดาษปรูฟอีก 1
 ชั้น จากนั้นนำผ้าสักหลาดวางทับด้านบนบนสุด จึงปฏิบัติการพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เริ่มหมุนแท่นพิมพ์ จากด้านหนึ่งไปจนสุดอีกด้านหนึ่ง แล้วยกสั๊กหลอดและกระดาษพิมพ์ขึ้น พาดไว้ด้านบนขอบแท่นโดยที่ยังไม่ต้องไขแท่นออก นำแม่พิมพ์สีออก แล้วนำแม่พิมพ์ขาวดำมาวางซ้ำที่เดิม นำกระดาษที่พาดไว้ปิดลงมาบนแม่พิมพ์แล้วจึงหมุนแท่นพิมพ์ไปสุดอีกด้านหนึ่ง
3. ยกกระดาษที่พิมพ์เสร็จแล้วมาขึ้นบนกระดาน โดยใช้กระดาษกาวน้ำปิดโดยรอบทั้ง 4 ด้าน เมื่องานพิมพ์แห้งสนิทและเรียบตึง จะได้อ่านพิมพ์ที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค

ในงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ทั้งหมด ข้าพเจ้าถ่ายทอดเรื่องราวอาการของคนกับสัตว์เลี้ยงโดยการมองกลับมุม เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของสัตว์เลี้ยงที่ถูกกักขัง ถูกทอดทิ้งอย่างทรมาณน่าสมเพช ทั้งหมดก่อให้เกิดความคิดและการกระทำในเชิงสร้างสรรค์ เป็นแรงบันดาลใจโดยใช้จินตนาการและอารมณ์ความรู้สึก เพื่อสะท้อนให้สังคมตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

“ศิลปินอาจสร้างรูปด้วยทัศนธาตุอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ แต่โดยความจริงแล้วถึงแม้จะใช้ธาตุใดธาตุหนึ่งสร้างรูปขึ้น ธาตุอื่น ๆ ก็จะไปปรากฏตัวตามขึ้นมาเอง เช่น เมื่อใช้เส้นสร้างรูปทรงขึ้นในงานชิ้นหนึ่ง จะมีที่ว่างหรือรูปร่างของที่ว่างปรากฏขึ้นพร้อมกับเส้นด้วย หรือเมื่อใช้สีระบายลงในแผ่นภาพ ทัศนธาตุที่ปรากฏจะมีทั้งเส้นที่เป็นขอบเขตของรูปร่าง ของสี มีน้ำหนักอ่อนแก่ของสี มีที่ว่างรอบ ๆ บริเวณสี และจะมีลักษณะผิวที่หยาบหรือละเอียด มันหรือด้านของสีที่ระบายไป”⁹

“ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือการจัดระเบียบ หรือการประสานกันเข้าของทัศนธาตุ ตั้งเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้ก็คือ กฎเกณฑ์ของเอกภาพ”¹⁰

เนื้อหาในผลงาน

⁹ ชลูด นิมสมอ , องค์ประกอบของศิลปะ, 2534 .หน้า 27

¹⁰ ชลูด นิมสมอ , องค์ประกอบของศิลปะ, 2534 .หน้า 27

ขาสูนซ์กับรูปทรงคน

ขนสัตว์

ขาสัตว์ใส่รองเท้าแตะ

รูปคน

รูปทรง (form)

ที่นำมาใช้ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้คือร่างกาย เสื้อผ้า แขน ขา หน้า ตาของมนุษย์ รูปทรง และสัญลักษณ์ของสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ อุปกรณ์เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ทั้งหมด ข้าพเจ้าต้องการ แสดงความรู้สึกของคนกับสัตว์เลี้ยงในมุมที่กลับกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (color)

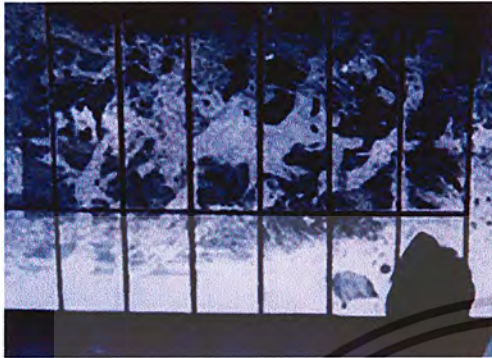
ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้สีในงานโดยส่วนใหญ่ใช้สีเป็นน้ำหมัก ขาว เทา ดำ สีที่ใช้เป็นสีดำ ผสมกับสีน้ำเงินในอัตราส่วน 1 : 1 โดยทั้งหมดถูกควบคุมด้วยน้ำหมัก ขาว เทา ดำ เพื่อเน้นให้เห็นบรรยากาศความเจ็บปวด ความเศร้า และการรอคอย

พื้นที่ว่าง (space)

ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ในบางส่วนของพื้นที่ว่างจะถูกแบ่งไว้ให้รูปทรงของสัตว์เลี้ยงเพื่อให้เห็นถึงความเป็นอิสระ และน้ำหมักของพื้นที่ว่าง โดยส่วนใหญ่จะมีน้ำหมักเป็นสีขาว เพื่อให้เห็นถึงความเป็นอิสระของสัตว์เลี้ยง

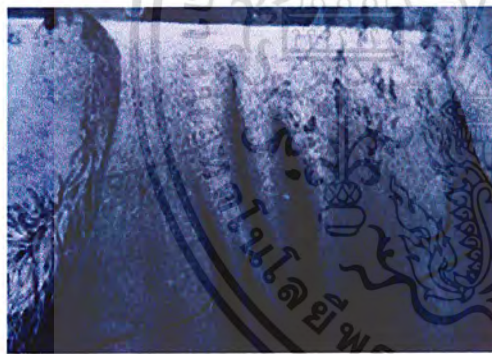
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

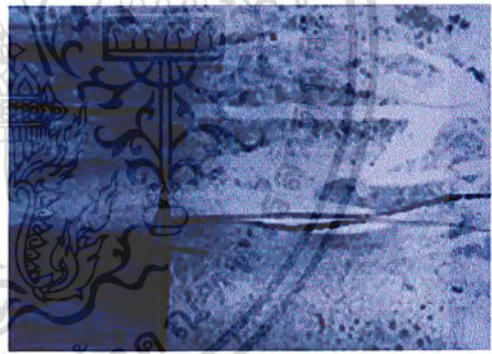
พื้นผิวที่เกิดจากรอยแปรงและน้ำมัน

พื้นผิวที่เกิดจากการบีบรอยผ้า

พื้นผิวที่เกิดจากดินสอหมึกไข่

พื้นผิวที่เกิดจากทินเนอร์น้ำ

พื้นผิว (texture)

ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ลักษณะพื้นผิวคือ ความแตกต่างของผิวระนาบกับผิวซึ่งมีร่องรอยให้ความรู้สึกต่าง และร่องรอยของเส้นจำนวนมาก ๆ ที่ขีดทับกันสร้างให้เกิดผิวดูแล้วขรุขระ ด้านมัน ก่อให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ แล้วแต่ความต้องการในงานชุดนั้น ๆ

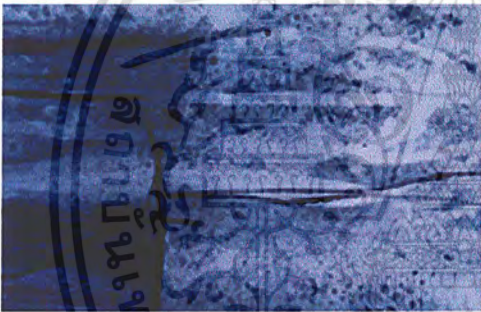
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นกรง

เส้นที่เกิดจากการซ้ำ

เส้นที่เกิดจากการขีด(DRYPOINT)

เส้นตาราง

เส้น (line)

ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ หมายถึงการสร้างอารมณ์ลงไปบนผลงานเพื่อให้เกิดความรู้สึกต่าง
กัน เส้นมีมากมายหลายชนิด เช่น

เส้นที่ให้ความรู้สึกสงบนิ่ง ———

เส้นที่ให้ความรู้สึกอ่อนไหว ~~~~~

เส้นที่ให้ความรู้สึกลึกลับ

และเส้นที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ในงานชุดนี้ ข้าพเจ้าใช้เส้นที่บีบเข้าเพื่อให้เกิดมิติในงานชุดนี้

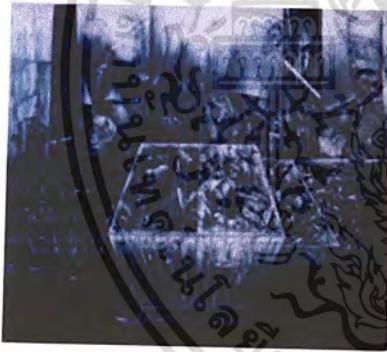
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 4

น้ำหนัก (volume)

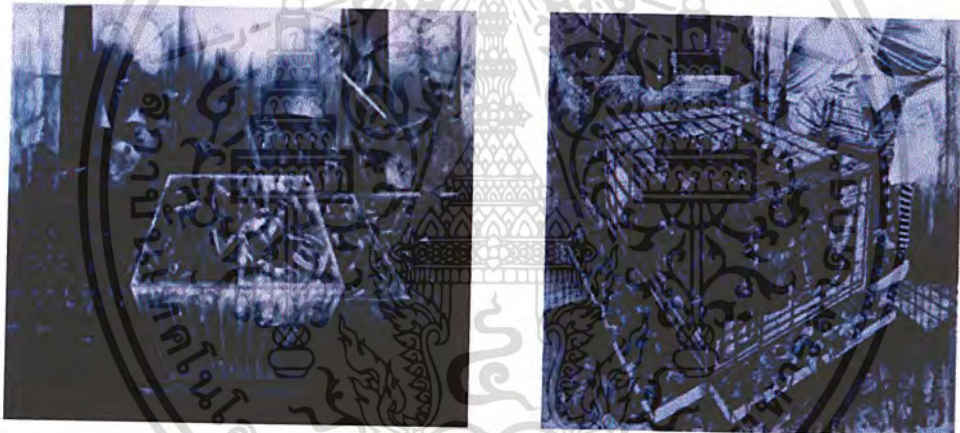
ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ น้ำหนักหมายถึงความต่างกันของน้ำหนักสีที่ใช้ แม้จะเป็นสีดำเพียงสีเดียว แต่สามารถสร้างความแตกต่างของระยะของน้ำหนักเพื่อให้ความรู้สึกหนักแน่น มีปริมาตรที่ต่างกัน ข้าพเจ้าใช้น้ำหนักเพื่อสร้างความรู้สึกอารมณ์ที่แสดงออกอย่างชัดเจน ด้วยการใช้น้ำหนักที่มีความเข้มจัดและสว่างเพื่อให้เห็นถึงปฏิภพของความขัดแย้งที่ตัดกันอย่างรุนแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบ

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะชุดนี้ หลังจากสร้างภาพร่างในแต่ละครั้งและแก้ไขปัญหาจนองค์ประกอบสมบูรณ์ลงตัว และสามารถแสดงความคิดได้เด่นชัด จึงเลือกภาพร่างที่เห็นว่าดีที่สุดเพื่อนำมาปฏิบัติงานจริง ช่างเจ้าจัดองค์ประกอบโดยใช้รูปทรงของความเป็นจริงมาใช้ ในการมองกลับกันคือ คนกับสัตว์เลี้ยง เป็นแรงผลักดันภายในให้แสดงออกอย่างรุนแรงทางอารมณ์

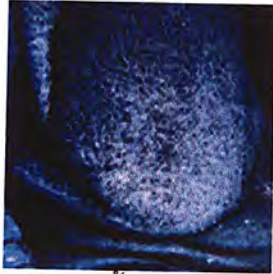
ภาพผลงานจริง

1. ความกลมกลืน (harmony)

ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนกันในเรื่องของน้ำหนักและการซ้ำรูปทรง มีลักษณะท่าทางที่ยืน เดิน แสดงออกถึงความอิสระ ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวกระจายอยู่ทั่วไปทั้งภาพ โดยใช้สีและน้ำหนักให้มีความกลมกลืน เพื่อเน้นรูปทรงของคนให้เกิดความแตกต่างอย่างเด่นชัดมากขึ้น การใช้แสงเงาในภาพเพื่อสร้างระยะให้เกิดมิติที่ดูลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้า

รูปคนกับกรง

เครื่องมือจับสัตว์

หน้าคน

2. ความหลากหลาย (variety)

ในงานมีความหลากหลายมาก เพื่อต้องการให้เห็นถึงความเป็นจริงในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน ซึ่งแต่เดิมเป็นสัญลักษณ์คนกับสัตว์เลี้ยง ที่นำมาเปรียบเทียบ ประชดประชัน และปัจจุบันได้เพิ่มเติมรูปทรงคนในท่าและอาการต่าง ๆ ที่ทูลงทูลายเหมือนสัตว์กับสัญลักษณ์ของสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ตามสังคมให้ดูมากขึ้น

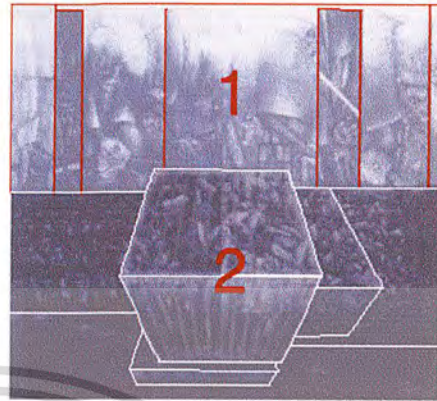
น้ำหนักดำ

น้ำหนักขาว

3. ความสมดุล (balance)

ในงานมีความสมดุลในเรื่องของการจัดองค์ประกอบของภาพที่มีซ้ายขวาเท่ากัน แต่ให้น้ำหนักของภาพต่างกันเพื่อให้เกิดความรู้สึกแตกต่างอย่างเด่นชัดมากขึ้นกว่าผลงานชิ้นที่ผ่านมา เพราะต้องการแสดงออกถึงความคิดในเรื่องการมองกลับมุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 สัตว์เลี้ยงที่เป็นผู้เลี้ยงมนุษย์

2 คนที่ถูกเลี้ยงดูแบบสัตว์

4. สัดส่วน (proportion)

ในงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าแบ่งสัดส่วนของงานออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของคนที่ถูกกักขังจนหมดอิสระภาพในบรรยากาศ ท่าทางของมนุษย์ที่ทรมานท้อแท้ และสัตว์เลี้ยงที่เป็นผู้เลี้ยงมนุษย์บ้าง จะปรากฏในผลงานอยู่ในรูปร่างคนชวนให้พิศวงยิ่งนัก

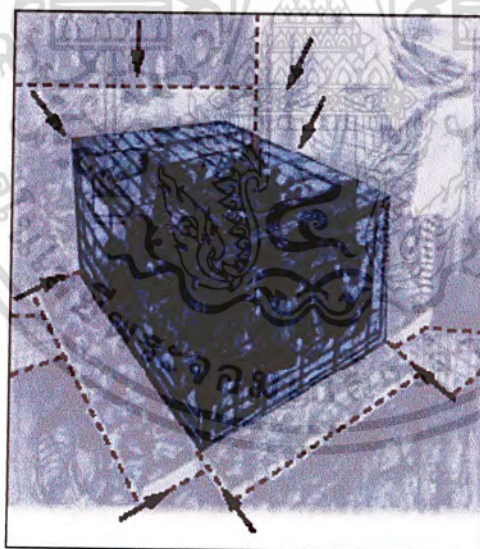
รูปทรงเรขาคณิต

รูปทรงอิสระ

5. ความเป็นเด่น (dominance)

ในผลงานชุดนี้ ความเป็นเด่นในงานโดยส่วนใหญ่คือการผสมกันของรูปทรงเรขาคณิตกับรูปทรงที่เกิดจากธรรมชาติ ก่อให้เกิดความขัดแย้งในภาพอย่างรุนแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การเคลื่อนไหว (movement)

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้เส้นในการสร้างรูปทรง และกำหนดทิศทาง เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวในภาพ ซึ่งมีการเปิด-ปิดน้ำหนักรูปประกอบ และเส้นที่บีบเข้า (PERSPECTIVE) สร้างความรู้สึกที่บีบแถมเข้ากลาง ภาพอย่างเด่นชัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

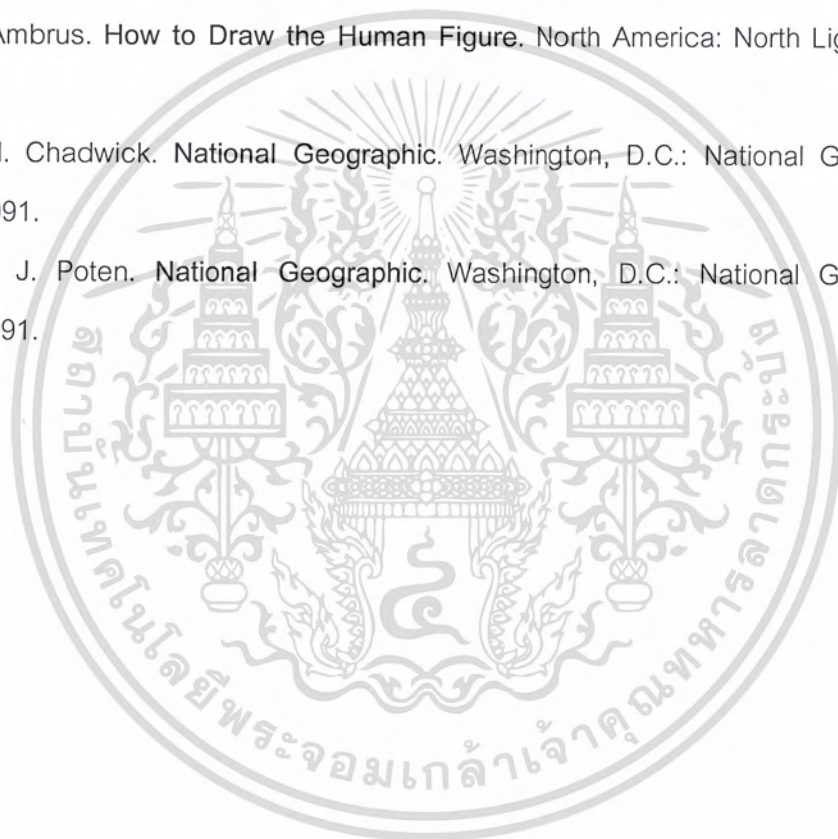
ผลงานศิลปะชุด “มองกลับมุม” (Exchanged Toxition) เป็นเรื่องราวของคนกลับสัตว์ เลี้ยงในมุมมองที่กลับกับ เป็นการประชดประชันและเสียดสี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้มนุษย์รู้จักคุณค่าของสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต และพฤติกรรมของคนบางกลุ่มที่นิยมเลี้ยงสัตว์เลี้ยงโดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม โดยแสดงออกผ่านสื่อ เทคนิคและวิธีการแบบภาพพิมพ์โลหะ(Etching) ได้ผ่านกรรมวิธีภาพพิมพ์อย่างสมบูรณ์ตรงตามที่ข้าพเจ้าได้คิดสร้างสรรค์ไว้ ตลอดจนได้มีการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน ชิ้นงานภาพร่างมีทั้งหมด 16 ชิ้น ซึ่งเลือกสร้างสรรค์มาพัฒนา และแก้ไขปัญหาเป็นงานจริง 4 ชิ้น เพื่อให้ตรงตามแนวความคิดและผลงานชุด มองกลับมุม(Exchang Tonsition) ได้สำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์

การสร้างสรรค์ภาพพิมพ์โลหะของข้าพเจ้าทุกครั้ง ในการทำงานต้องมีภาพร่างที่มีความสมบูรณ์ เพื่อที่จะเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริงอย่างลงตัว แต่ในการทำงานทุกครั้งต้องมีการขยายขนาดผลงานจริงให้ใหญ่กว่าภาพร่าง ทำให้เกิดปัญหาขององค์ประกอบในผลงานจริงดูไม่สมบูรณ์ได้ ซึ่งในการทำงานทุกครั้งต้องมีการเพิ่มเติมรายละเอียด เนื้อหา ในผลงานให้ดูสมบูรณ์ที่สุด แต่ต้องยึดลักษณะโครงสร้างขององค์ประกอบให้ตรงตามภาพร่างเดิม เพื่อให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์ ดังนั้นจึงเกิดปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานตามมาเรื่อยๆ เช่น การผสมเทคนิคต่างๆของภาพพิมพ์โลหะ(Inpaglio) , รอยยางสนไม่ติด(Aquatint) , ผงยางสนหลุดในเวลาถัดกรวด , ผลงานไม่ได้น้ำหนักขาว เทา ดำ ตามที่ต้องการ เป็นต้น

ซึ่งข้าพเจ้าคาดหวังว่า ในงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้จะมีการพัฒนาต่อ ขึ้นไปในอนาคต และให้ประโยชน์ต่อแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะในแนวทางเดียวกัน

บรรณานุกรม

- ชลูด นิมเสมอ. **องค์ประกอบศิลป์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2541
- นิวัติ หนนนท์. **กายวิภาคปฏิบัติ**. วังบูรพา กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2527
- นิตยสาร **สุนัขและสัตว์เลี้ยง**. กรุงเทพมหานคร. ปีที่ 11 ฉบับที่ 126 ธันวาคม 2544
- ธนากร ฤทธิ์ไธสง. **ปลากัด**. กรุงเทพมหานคร: หจก. เพชรกระรัต สติวดีโอ, 2545
- Victor G. Ambrus. *Drawing Animals*. North America: North Light Books, 1998.
- Victor G. Ambrus. *How to Draw the Human Figure*. North America: North Light Books, 1998.
- Douglas H. Chadwick. *National Geographic*. Washington, D.C.: National Geographic Society, 1991.
- Constance J. Poten. *National Geographic*. Washington, D.C.: National Geographic Society, 1991.

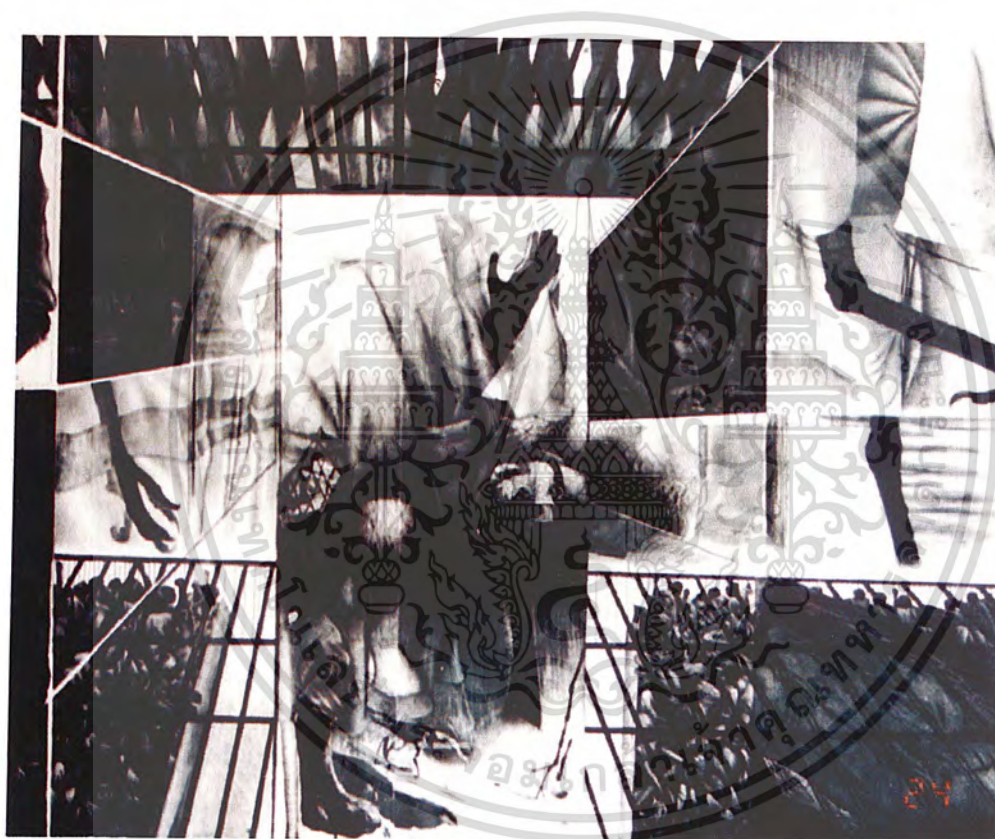

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

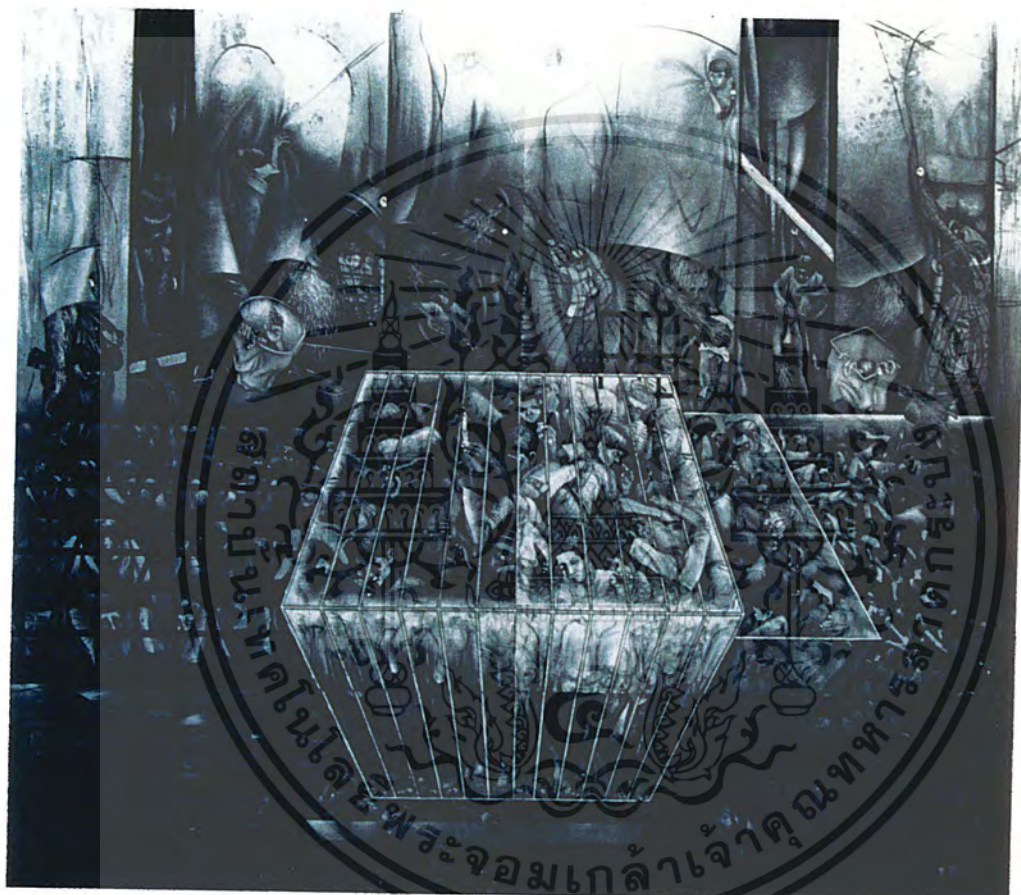
ชื่องาน มองกลับมุม (Exchanged Toxition2003/1) 2545

เทคนิค Etching

ขนาด 80x95 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

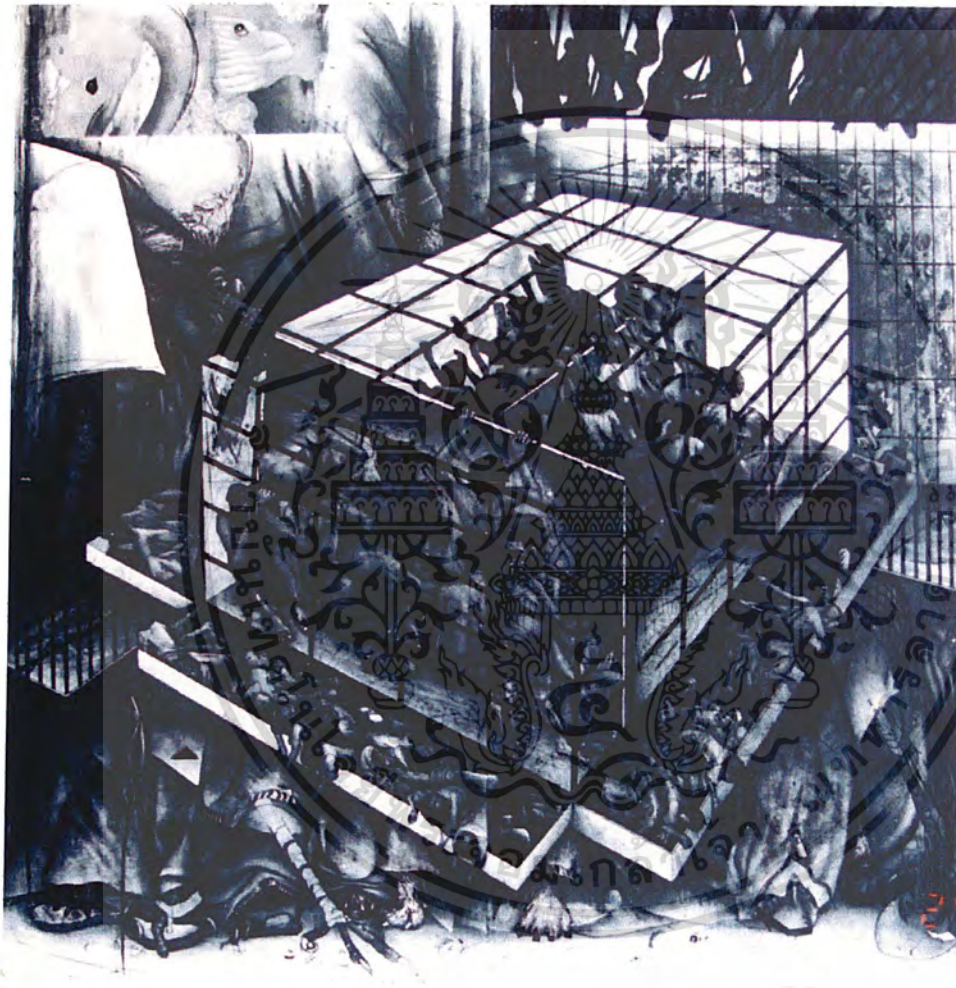
ชื่องาน มองกลับมุม (Exchanged Toxition2003/2) 2545

เทคนิค Etching

ขนาด 110x120 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน มองกลับมุม (Exchanged Toxition 2003/3) 2545

เทคนิค Etching

ขนาด 100x100 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน มอกลับมูม (Exchanged Toxition 2003/4) 2545

เทคนิค Etching

ขนาด 100x100 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายวัชร หวลภิรมย์
เกิด	31 ธันวาคม 2518 จังหวัดชัยนาท
ที่อยู่	65 ซอยนภาศัพท์ แยก 4 สุขุมวิท 36 แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110 โทร. 0-17410969
การศึกษา	- โรงเรียนอนุบาลชัยนาท - โรงเรียนปทุมคงคา - โรงเรียนกรุงเทพวิจิตรศิลป์ กรุงเทพฯ - วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร ลาดกระบัง - ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการแสดงผลงาน	
2543	- การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัย ของธนาคารกสิกรไทย - 3 International Triennial of Graphic Art Bitola 2000, Macedonia - International Print Triennial in Kanagawa 2001
2544	- การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 17
เกียรติประวัติ	
2544	- รางวัลดีเด่น การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัย "นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต" ครั้งที่ 13 ของบริษัทโตชิบา - รางวัลเกียรติบัตร การประกวดศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 16
2545	- รางวัลเกียรติคุณอันดับ 3 เหรียญทองแดง ประเภทภาพพิมพ์ การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 48 - รางวัลพิเศษ การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัย "นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต" ครั้งที่ 14 ของบริษัทโตชิบา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้